

FEHÉR FERENC

ANTITÉZISEK

*Mennyi félreértés! egyik a másikat éri...
A költő is ember, s ha ennyivel nem éri,
gyérülnek álmai, verssorai.*

*A bizonyosság a bajt bajjal tetézi:
A költő is ember, s ha ennyivel beéri,
gyérülnek álmai, verssorai.*

*A költő is ember, s amíg ezt eléri,
indáznak álmai, verssorai!*

ALKOTÓI HÁBORÍTATLANSÁG

*Mint akit az Olümposz istenei cibálnak
elő szoba-barlangjából —
de láthattak vörösszakállnak,
gyermekfaló orángutánnak,
amint kivágtam a lépcsőházban az ajtót:
„Ezt már nem lehet, ezt a lármát!...”
— Mit nem adnék, ha most
betűim sivatagát járnák!*

IGAZOLÁS

*Mikor legjobban igazad van,
akkor igazolj magadban.
Mikor látsz megtörtnek, riadtnak,
akkor tartsál meg magadnak.*

*Mikor legjobban igazam van,
akkor kételkedj szavamban.
Ha látsz — így lássál erősnek,
hitelemben így előzz meg.*

HOLT MEDER

Tripolszky Gézának, szeretettel

*Ez itt már holt ág.
Se gát, se töltés.
Le sem csapolták:
ez még örökség.*

*Holt meder. Szerte
semmit se valló,
napláng verdeste
tiszai kagyló.*

*Kicsit köröz meg.
Más úgyse ment meg.
Strásó szöcskék
ássák a csendet.*

*Amit langy csönd vert,
és ami harc volt:
iszapba öklelt
szarvasagancsok.*

*Itt velük lenghetsz:
szélverten száll a
görcsükbe dermedt
fűzfák szakállá.*

*Fénybe temetve,
ők hunyorognak;
arcukon lenge,
szőke aranyzab...*

*Honnan e sóhaj?
Túl, valahonnét,
ősi hahóval
moccan-e komp még?*

*Holt meder. Szerte
semmit se valló,
napláng verdeste
testvéri kagyló.*

EGY PACSIRTÁHOZ

*Úgy csalogass az égbe:
Taníts szabadadásra!*

SZÁMTAN

*zuzmarás
göröngy
zörög rád
egy
meg
egy*

*téged is
szeretett
egyszer
egy*

